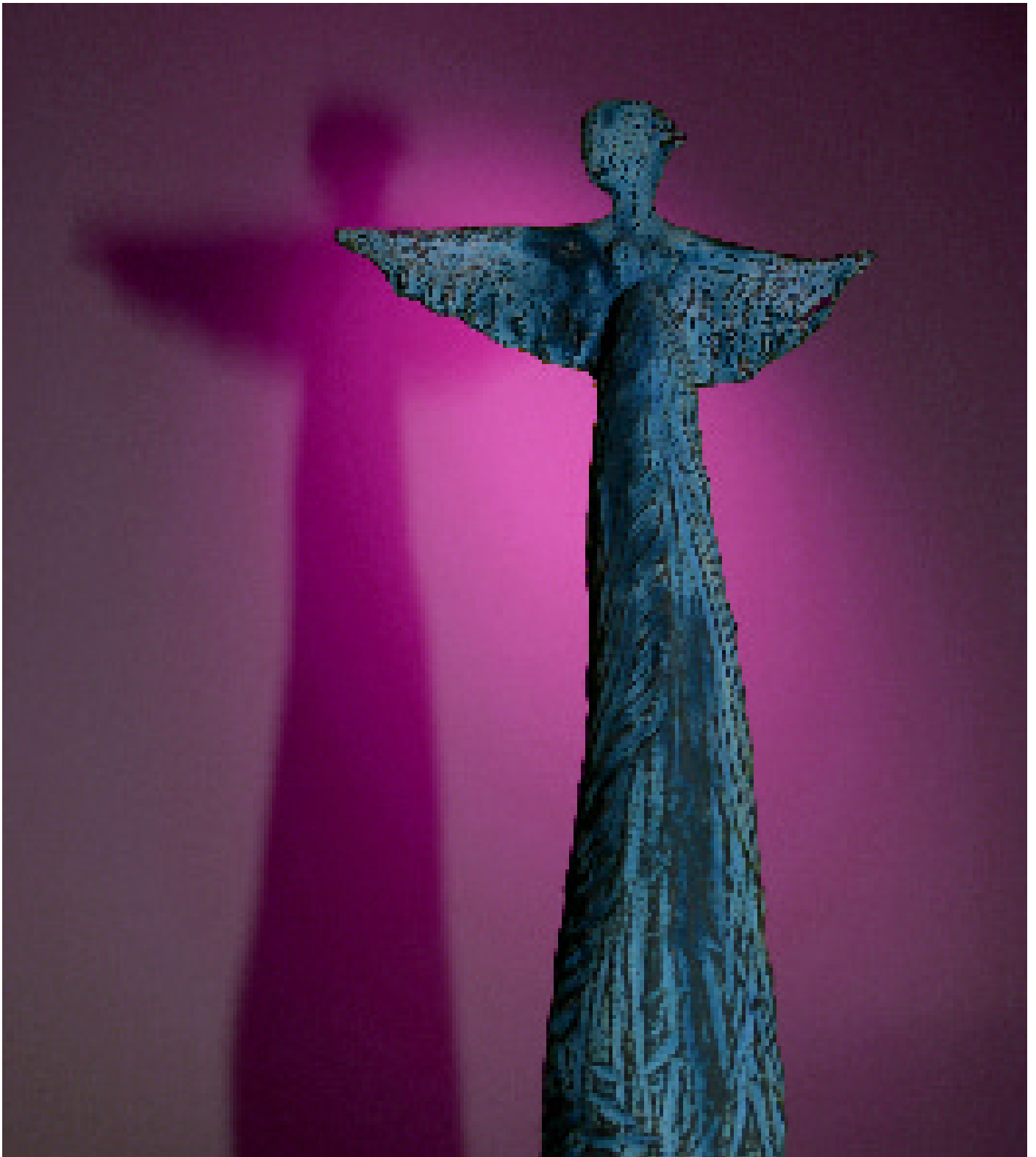

Fastlandsia

Nr. 4 Årgang 5

Utgitt av Norheim menighet

desember 2005

DEN HELLIGE NATTEN

*En annerledes julefortelling
Av Selma Lagerløf*

Det var en juledag. Alle på gården hadde reist til kirke, unnatt farmor og jeg. Vi var alene i huset, vi to. Vi hadde ikke fått være med - fordi den ene var for ung og den andre for gammel. Vi kjente oss vel noe trist til sinns, begge to, over at vi ikke hadde fått være med tilottesangen og se julelysene.

Men mens vi satt der i vår ensomhet, tok farmor til å fortelle.

”Det var en gang en mann” fortalte hun, ”som drog ut i den svarte natten for å låne varme. Han gikk fra hus til hus og banket på. Kjære, hjelp meg! tigde han. Min hustru har nettopp født et barn, og jeg må gjøre opp varme, så de ikke skal fryse, min hustru og den lille.

Men natten var dyp og mørk, og alle mennesker sov. Ingen svarte ham.

Mannen gikk og gikk. Endelig fikk han se et lysskimmer langt borte. Dit gikk han. Det var tent et bål på marken. En hel mengde hvite sauer lå og sov omkring varmen, og en gammel hyrde satt og våkte over hjorden.

Da mannen som ville låne varme, kom fram til saueflokkene, så han at tre digre hunder lå og sov tett ved hyrdens føtter. De våknet alle tre og åpnet de vide gapene som om de ville til å gi hals - men det kom ikke en lyd fra dem. Mannen så at håret reiste seg på ryggene deres, han så at de kvasse tennene skinte færlig hvite i ildskjæret fra

bålet og at de kom settende like på ham. Han kjente at en av dem hogg seg fast i benet hans, den andre i hånden hans og den tredje i strupen. Men hundekjevene og tennene ville ikke lystre dem, og mannen fikk ikke det minste skade av det.

Nå ville mannen gå videre for å hente det han var ute etter. Men sauene lå så tett inntil hverandre, rygg ved rygg, at han ikke kunne komme fram. Da steg mannen opp på saueryggene og vandret fram til bålet. Og ikke ett av dyrene våknet eller rørte på seg.” Så langt hadde farmor fortalt uten å bli forstyrret, men nå kunne jeg ikke bare meg for å avbryte henne: ”Hvorfor gjorde de ikke det, farmor?” spurte jeg. ”Det får du vite om en stund” svarte farmor, og så fortsatte hun å fortelle.

”Da mannen var kommet nesten bort til ilden, så hyrden opp. Han var en gammel, ondskapsfull mann, uvennlig og hard mot alle mennesker. Da han så den fremmede kom, rykket han til seg en lang, spiss stav, som han brukte å ha i hånden når han vokter hjorden, og kastet den imot ham. Staven før rett på mannen, så det hvinte i luften. Men før den rakk fram, vek den til siden, suste forbi ham og langt ut på marken.”

Da farmor hadde nådd så langt i fortellingen, avbrøt jeg henne på ny. ”Farmor, hvorfor ville ikke kjeppen slå mannen?” Men farmor brydde seg ikke om å svare meg, hun fortsatte å fortelle. ”Nå gikk mannen fram til hyrden og sa til ham: Kjære, hjelp meg, og la meg få låne litt varme! Min hustru har nettopp født et barn, og jeg må gjøre opp ild for å varme henne og den lille.

Hyrden ville nok helst ha svart tvert nei, men da han tenkte på at hundene ikke hadde skadd mannen, at sauene ikke hadde rømt sin vei for ham, og staven hans ikke hadde villet felle ham, ble han redd og torde ikke nekte ham det han ba om. Ta så mye du trenger! sa han til mannen.

Men ilden var nesten brent ned. Det fantes ikke stokk eller kvist tilbake, bare en stor glohaug, og den fremmede hadde verken skyffel eller øse som han kunne bære de røde kullene i.

Da hyrden så det, sa han på ny: Ta så mye du trenger! Og han var skadefro over at mannen ikke kunne bære med seg noen varme. Men mannen bøyde seg ned, plukket kull ut av asken med bare hendene og la dem i kappen sin. Og kullene svidde ikke hendene hans da han rørte ved dem, og ikke svidde de kappen hans heller

Bildene av englene i bladet er tatt av Solveig Melhus Tjelle. Figuren på første side er laget av Elisabeth Aarekol Johannesen

- men mannen bar dem bort som om det hadde vært nøtter eller epler.”

Men her ble farmor avbrutt for tredje gang. ”Farmor, hvorfor ville ikke kullene brenne mannen?”

”Det skal du få høre,” svarte farmor, og så fortalte hun videre: ”Da hyrden, som var slikt et dårlig og ondskapsfullt menneske, så alt dette, tok han til å undre seg: Hva kan det være for en natt, siden hundene ikke biter, sauene ikke blir redde, spydet ikke dreper og ilden ikke brenner? Han ropte den fremmede tilbake og sa til ham: Hva er dette for en natt? Og hva kommer det av at alle ting viser deg en slik vennlighet og barmhjertighet?”

Da svarte mannen: Jeg kan ikke si deg det, om du ikke selv ser det. Og han ville skynde seg av sted for å tenne opp varme for hustruen og barnet.

Men da bestemte hyrden seg for at han ikke måtte tape mannen av syne før han hadde fått rede på hva alt dette underlige betydde. Han reiste seg opp og gikk etter ham, hele veien, inntil han nådde fram dit hvor mannen bodde. Da så hyrden at mannen ikke hadde så mye som en stue å bo i, men hustruen og barnet lå i en berggrotte, der det ikke fantes annet enn nakne, kalde steinvegger.

Men hyrden tenkte som så at kanskje det stakkars, uskyldige barnet kunne komme til å fryse i hjel der i grotten, og enda han var slik en hard mann, kjente han seg rørt og tenkte han fikk hjelpe barnet. Han tok skreppen sin ned fra skulderen, og ut av den trakk han et mykt, hvitt saueskinn, gav det til den fremmede mannen og sa han skulle la barnet sove på det. Men i det samme han viste at også han kunne være barmhjertig, ble øynene hans åpnet, og han så hva han ikke før hadde kunnet se, og hørte hva han ikke før hadde kunnet høre.

Han så at rundt omkring ham sto en tett ring av engler med sølvvinger. Hver eneste en av dem hadde et strengespill mellom hendene, og alle sammen sang de med høy

røst at i natt var Frelseren født, han som skulle frelse verden fra dens synder.

Da forsto han hvorfor alle ting var så glade denne natten, og at de ikke ville gjøre noe vondt.

Og det var ikke bare omkring hyrden at det fantes engler - han kunne se dem overalt. De satt inne i grotten, de satt utenfor på berget, og de fløy under himmelhvelvet. De kom gående på veien i store flokker, og idet de gikk forbi, stanset de og kastet et blikk på barnet.

Det var slik en jubel og glede og sang og lek. Og alt dette så han i den mørke natten, der han før ingenting hadde sett. Han ble så glad over at øynene hans var blitt åpnet at han falt på kne og takket Gud.”

Men da farmor hadde kommet så langt i fortellingen sin, sukket hun og sa: ”Men det som denne hyrden så, det kan vi også se, for englene flyr under himmelen hver eneste julenatt, om vi bare kunne greie å skimte dem.”

Og så la farmor hånden sin bort på hodet mitt og fortsatte: ”Dette skal du huske, for det er så sant som at jeg ser på deg og du ser på meg. Det er ikke lys eller lampe det kommer an på, ikke måne eller sol heller. Det som er nødvendig, er at vi eier slike øyne som er i stand til å se Guds herlighet.”

KAFFEKROKEN

→ Hans Johan Sagrusten

Underveis

Av Biskop Ernst Baasland

Jul er å bli mer menneske.

I den vakre prologen som leses hver juledag, er det én setning som får folk til å stoppe opp: "Ordet ble menneske og tok bolig iblant oss" (Joh 1,14). Det ordet har satt i gang de største tenkere, og det er flott å tenke seg inn i hva det betyr. Men når det setter i gang noe i livene våre, får vi virkelig en god jul.

Ofte blir ord lett bare ord. Selv liker jeg ord. Men det er stusslig når det bare blir ord. Julens evangelium er at det evige ord, ble menneske av kjøtt og blod. Ordene må derfor bli noe virkelig også i våre liv.

Jul er Guds ja til det menneskelige.

Det vil si at Jesus ble menneske for å gjøre det lettere for oss å være menneske. Kanskje trenger vi å høre dette akkurat i julen. Noen trenger å få det lettere, for det er mange som sliter tungt. Den som lytter til julens budskap, kan få hjelp midt i slitet. Noen trenger å bli mer mennesker, og forstå at det ikke er jobben og alle aktivitetene det kommer an på. Julen minner oss om hva du og jeg er, som mennesker.

"Hvem er et menneske som ikke vet: Vi trenger nåde og barmhjertighet", spør Jens Bjørneboe. Vi har et dypt behov for å oppleve nåde og barmhjertighet, og julens budskap er at vi alle kan få dette som en gave fra Gud.

At Gud ble menneske, betyr også at alt vi opplever har noe med Gud å gjøre. Det gjør livet ekstra rikt. Vi møter ikke bare Gud i ekstreme situasjoner, eller bare i en kirke eller ute i ødemarken. Jesus ble menneske, og dermed kommer Gud oss nær nettopp når vi lever som mennesker, midt i hverdagen.

Hvis alt vi opplever har med Gud å gjøre, får kanskje det oss til å bli mindre egoister. Blir vi det, bryr vi oss mer om andre mennesker, og da blir det god jul.

Til minne om ham som brydde seg så mye om oss at han ble menneske.

God jul, hilsen biskop Ernst.

DØPTE:

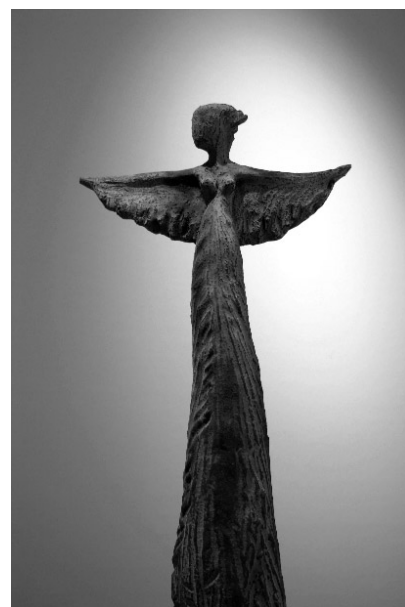
- 02.10 Lise Brandal
Ann-Iren Reinford Meland
- 09.10 Dorothea Josephine Bruås
Tuffentsammer Avaldsnes
- 16.10 Maren Storaas Alsaker
Hanna Eikje
Tonje Haukås
Johannes Emil Hammer
Kvalvåagnes
Mari Slogvin Severinsen
- 23.10 Heidi Handeland Lund
Skåre kirke
- 30.10 Malin Alfsvaag
Malin Alsaker
Agnete Fagerland
Magnus Lindøe
Torbjørn Solnørdal Sørhaug
Kristine Håstø Tveit
Sondre Velde
Amalie Selvåg Werenfels
- 13.11 Per Erik Bådsvik Ohm
- 27.11 Andrea Thorland

DØDE:

- 04.11 Henny Johnsen
- 07.11 Helge Larsen
- 16.11 Paul Edvin Osnes
- 19.11 Dagny Elvira Oftedal

VIGDE:

- 12.11 Marie Kirkhus og
Stian Rogne

Etter at Herodes var død, viste Herrens engel seg i en drøm for Josef i Egypt og sa: "Stå opp, ta barnet og moren med deg og dra til Israels land!"

JULEVERKSTED

Av Sissel Lavoll Martinsen

”Vi hadde gledet oss i flere måneder. Planlagt, tenkt, og visualisert. Pløyd gjennom Panduros katalog, krysst av alt for mye, humret og ledd over vår barnslige iver. Vi ville lage juleverksted. For ungene våre.

ligge mest i ro. Bordet fylles av barna, som har med seg venner og kamerater. Hjelp så mange vi blir. Det begynner å ropes om hjelp. Mamma, jeg får det ikke til. Mamma kom og hjelp! Med tunge-spissen i munnvikene og limklatter

på fingrene. Tindrende barneøyne når de endelig er i mål er verdt så uendelig mye. Og pepperkakeduft som sakte siger inn i stua gjør det enda mer håndfast at - nå er julen snart på vei. Når roen legger seg litt mer sitter vi voksne igjen. Helt oppslukt. Vi blir som barn igjen. Med bøyd nakke, og stive fingre prøver vi å skape og fange magien. Julemagien. Filtengelen trenger uhorvelig mange perler. Det tar tid.

Imens får ungene spise selvbaket pepperkaker og nylaget kakao, til tonene av Deilig er jorden. Vi bor virkelig på en deilig bit av jorden, som kan ha et overflødigshorn av et juleverksted i full fred og ro og glede.”

Men egentlig var det mest for oss selv, ihvertfall for meg. Så kommer dagen. Julemusikk i rommet, et langbord dekket med adventsduk og lys.

Pepperkakedeig på kjøkkenet med hundre former klar til å bli tatt i bruk av ivrige barnehender. Den første deigen. Den første gleden. Og bordet blir etterhvert fylt opp av ulike hauger med formingsting.

Filtstjerner som skal bestrøs med perler. Filt-hjerte som skal flettes og sys og tilslutt henges stolt opp på en dør. Filtengler som skal pyntes med perler. Juletrepynt som skal limes. Engler av fjær får

JULEVANDRINGA PÅ SPANNE

Av Vidar Frette Bilder er lånt av Ola Sandvik

Kan me i dag oppleve litt av det som hende den aller fyrste jula, på ein konkret måte?

På ein gard på Spanne blir det, for femte året, laga til julevandringar der målet er komma nærare det som hende då Jesus blei fødd. Med alle sansar. Det er Jorunn og Ola Sandvik som opnar gardsbruket sitt til dette i tida fram mot jul. Fastlandsiå har snakka med dei om julevandringa.

- Korleis kom dette i gang?

- Me hadde tenkt på det i fleire år, om me kunne få til eit alternativ til nissen. Men me visste ikkje heilt korleis me skulle gjera det. Så kom me over eit opplegg som IKO hadde laga for barnehagar. Ein sommar kjøpte Jorunn stoff og begynte å sy draktar. Det er etter kvart blitt bruk for mange storleikar av dei ulike draktene, for både barn og vaksne er med. Ja, det er gjerne fleire vaksne enn barn, og alle får kostyme.

- Fortel om julevandringa.

- Det heile startar i keisaren sitt palass. Det er reiskapshuset som er innreia til dette. Der skriv keisar Augustus (Ola) alle inn i manntalet. Keisaren sin lakei, altså medhjelpar, (Jorunn) deler ut kostymer, og så øver alle på vandrarsongen: 'Nå vandrer fra hver en verdens krok'. Denne songen syng me fleire gonger under vandringa.

Etter at me ha komme ut, øver dei som har engleklede på songen: 'Lytt til engler glade sang'.

Me følger så ei løype merka med faklar gjennom mørket opp mot skogen.

Englane ber og faklar. Me ser bålet i det fjerne medan me går. Når me kjem fram, sit det gjetarar ved bålet, og det ligg ein flokk sauer der.

Augustus har gått fremst, og han fortel no om gjetarane: Dei var fattige, dei hadde ikkje eigne dyr, dei hadde låg status i samfunnet.

Men nett dei var det Gud valde ut til å vera vitne.

Engelen seier: 'Ver ikkje redde'.

Så går me vidare, mot Betlehem (tilbake mot gards-tunet). Me gjentar vandrarsongen. No fortel me om når Maria og Josef søkte husrom. Me bankar på i eit hus - og blir viste til sauehuset. Der er krybba, og hestar, sauer og kalvar.

Me har laga til eit amfi av høypallar. Alle set seg der, medan me syng julesongar. Så blir juleevangeliet lese, som ei stadfesting av at dette er sant. Dei vise menn kjem fram med gåver til Jesusbarnet. Dei har bore gåvene med seg heile vegen. Til slutt er det julekaker og gløgg. Og dei som vil, får klappa dyra.

- Korleis opplever dei som er med julevandringa?

- Det blir ei spesiell stemning på grunn av at det er mørkt, med sterke kontrastar mellom lys og mørke. Vandringa får fram realismen i jula - i stallen kjem ein inn i lukt og knegging. Sjølv om det er ein røff stil i sauehuset, er det nok mykje finare enn det må ha vore den gongen.

Deltakarane har opplevd vandringa positivt. Og for oss inneber ho ei forsterking av julehelga.

I år arrangerer Jorunn og Ola Sandvik julevandringa kvar dag frå 12. til 19. desember, dersom det er mange nok påmelde. Og ein kan melda seg på ved å ta ein telefon.

Torget - stort og smått på Fastlandsia

JULEKONSERT

18. desember kl. 18.00 blir det julekonsert i kirken med menighetens kor og korps.

12. mars Utdeling av 4-års bok

8. januar kl 16.00 er det **Helligtrekongers fest**. Norheim barnegospel har ansvaret for denne og det vil bli gang rundt juletreet, pakker til barna, sang av Norheim barnegospel og andakt.

19. februar: Ung messe

ÅRSMØTE KFUK-KFUM
Hovedforeningen har årsmøte den 16 februar

Til lag og foreninger:

TORGET - FOR ALLE !

Vi tar imot notiser om små og store arrangementer og hendelser på hele fastlandssiden.

La TORGET bli en oppslagstavle for de mange aktiviteter som skjer i vårt område! Bladet utkommer i mars, juni, september og desember.

Send inn notiser og evt. bilder i god tid via e-post til: tkrogsae@start.no

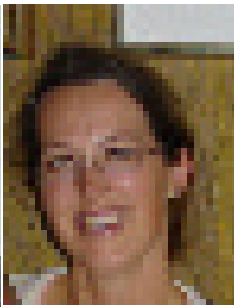
JULEFEST

På Tuastad bedehus blir Julefesten 3. Juledag kl 18.00.

Andakt. Sang ved Believe.

Rolf Hauge (formann)

Grete Vigemyr (N-formann)

Svein M Brandtzæg

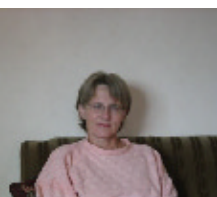
Hilde Gudmundsen

Otto Vikshåland

Trond Krogsæter

Ragnhil Oma

Sølvi Dahle

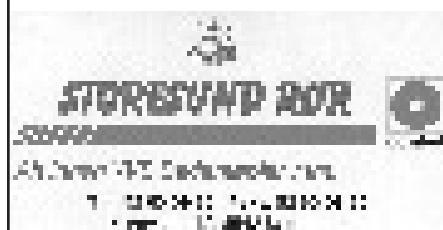
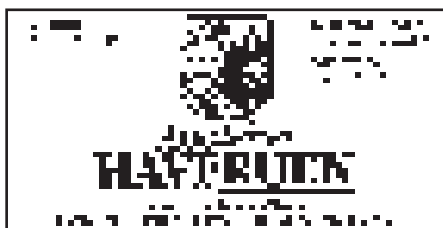
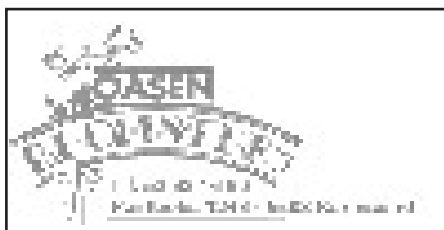
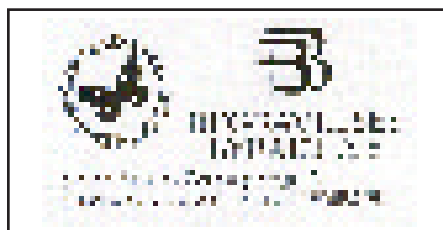
Disse ble valgt inn i menighetsrådet for perioden 2006-2009.

Kom på Gudstjenesten den 18 desember. Da blir de presentert for menigheten.

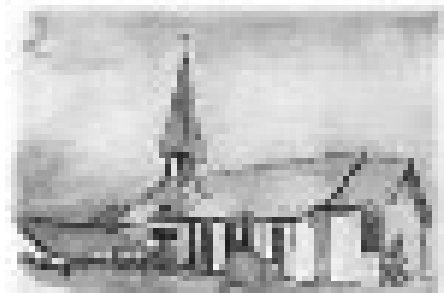
Gudstjenester i Norheim menighet Jula 2005

18.12.	4 adv	Norheim kirke 11:00	Høymesse	Eldbjørg Andreassen
21.12.	On e 4 adv	Norheim kirke 11:30	Barnehagegudstjeneste	Geir Torgersen
24.12.	Julaften	Norheim kirke 15:00	Julaften	Sigve H. Clementsen
				Kolnes og Norheim Barnegospel
24.12.	Julaften	Norheim kirke 16:30	Julaften	Sigve H. Clementsen
24.12.	Julaften	Tuastad 15:00	Julaften	Rune Engedal Sang av Julegospel
25.12.	Juledag	Norheim kirke 12:00	Høymesse	Sigve H. Clementsen Ainos
26.12.	2 juled.	Tuastad 11:00	Høymesse	Eldbjørg Andreassen Sang av Liv og Hanna
01.01.	Nyttårsd	Norheim kirke 12:00	Høymesse	Sigve H. Clementsen

Spare Bank 1 SR-Bank

Postadresse: Telefon: 52 81 20 40
 Norheim menighet
 Postboks 1230
 5508 KARM-
 SUND

Faks: 52 83 12 94

Besøksadresse: Kontortid:
 Norheimvegen
 5542 KARM-
 SUND

Tirsdag til fredag
 kl. 10.00-12.00.

Redaksjonsutvalget:

Nils Einar Helland
 Sissel Lavoll Martinsen
 Trond Krogsæter
 Alf Nyvoll
 Vidar Frette

nehelland@chello.no
 sismart@start.no
 tkrogsae@start.no
 anyvoll@online.no
 vidar.frette@hsh.no

Ansatte i Norheim menighet:

Sokneprest Sigve Clementsen
 Kateket Geir Torgersen
 Vikarprest Eldbjørg Andreassen
 Kirketjener/vaktmester Valborg H. Våge
 Kirketjener/vaktmester Gunnulv Våge
 Kantor Adam Ladysz
 Kirkegårdsarbeider John Terje Hagland
 Renholder Liv Berit Jünger
 Kontorfullmektig Hildegunn Mortveit
 Adm.leder/men.sekr. Sigbjørn Tjelle
 Kateketvikar Arnt Johan Vistnes
 Ungdomsleder Rune Engedal

52 81 20 32 - sigve.clementsen@karmoykirken.no
 52 81 20 35 - geir.torgersen@karmoykirken.no
 52 81 20 33 - eldbjorg.andreassen@karmoykirken.no
 52 81 20 38
 52 83 66 58
 52 81 20 36 adam@karmoykirken.no
 52 71 82 20
 52 83 00 66
 52 81 20 40 - hildegunn.mortveit@karmoykirken.no
 52 81 20 31 - sigbjorn.tjelle@karmoykirken.no
 52 81 20 35 - arnt.johan.vistnes@karmoykirken.no
 52 81 20 34 - rune.engedal@karmoykirken.no

HVEM ER STØRST AV ALT?

BARN OG UNGE I NORHEIM ENIGHET!

UNGDOM UNDERVEIS

Også denne vintersesongen samles ungdom i videregående alder og 10. klassinger til temasamlinger på fredagskvelder.

God mat og sosialt samvær, musikk og sang med lokale krefter, undervisning og gruppesamtaler er viktige ingredienser. Temaer som "I still haven't found what I'm looking for" og "Se og bli sett" har satt gode samtaler og diskusjoner i gang etter innledning fra en av menighetens ansatte.

Følgende kvelder gjenstår: 13.01. (Da fokuserer vi på temaet "Når sykdom rammer..."), 22.01. (Søndagskveld med Late Night Service.), 03.02., 17.02. og 17.03.

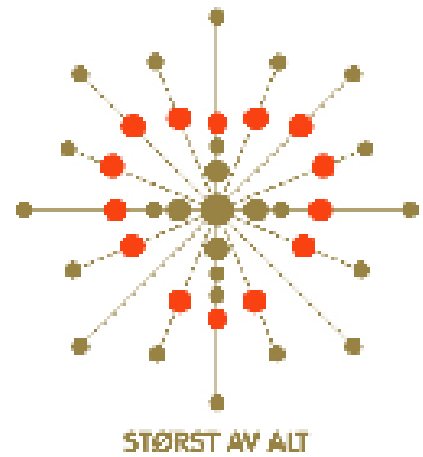
MERK DEG FØRSTE SAMLING PÅ NYÅRET:

Fredag 13. januar kl. 20.00 i peisestua.

Alle over 15 år er velkomne!

*Kristin og Maria:
-På Underveis treffer vi kjekke folk og får snakket om ting som er viktige i livet. Det er ikke mange andre steder vi får anledning til å diskutere sånne tema ellers.*

STØRST AV ALT

Tenn Lys!

I år som i fjor gjør konfirman-
tene i Norheim en humanitær
innsats med å selge lys som
går til inntekt for gatebarn i
Sao Paulo i Brasil.

Pengen brukes til oppbyggin-
gen av et barnehjem i Abrac.

Barna som bor der har
Marta Birgitte hatt kontakt
med og på juleavslutningen for
konfirman-
tene fortalte hun om
opplevelsene sine derfra til en
lydhør forsamling konfirman-
ter.

Aksjonen er ment som en
påminnelse om at ikke alle kan
glede seg til jul på samme
måte som de fleste av oss i
dette rike landet.

Noen barn må lete etter det
daglige brød på søppeldynger,
selv på julaften. Barnehjem-
met i Abrac gir disse barna en
mulighet til en ny start på livet,
så dersom du er fadder på
en av konfirman-
tene eller får
en av konfirman-
tene på besøk
med spørsmål om du vil støtte
lysaksjonen med å kjøpe et fint
kubbelys til kr 35 så trenger du
ikke nøle med det.

Lyset kan også fungere fint på
den måten at du kan også tenke
på den konfirman-
ten du kjøpte
lyset av, hver gang du tenner
det.

Arnt Johan Vistnes

”Elvis has taken the building!”

Av Arnt Johan Vistnes

Elvis klubb og kor har vært Norheim menighets nye satsing for barn fra 5. - 8. klasse.

Det handler altså om dem som er rundt elleve år. Altså ikke fjortiser, men ELVISER.

Annenhver onsdag har kirken blitt fullt opp av mellom 40 og 60 barn i denne alderen.

Klubben begynner kl 1700 med en liten andakt. Etter dette er det fritt fram om man vil spille stikkbball, biljard, playstation eller x-boks, fotball eller airhockey, eller bare henge. Kiosken har også vært svært populær. Køen er lang i det den åpner.

Vi har fått noen foreldre til å stille opp som selgere i kiosken, noe vi er svært takknemlige for. Til våren trenger vi flere foreldre som kan stå i kiosken, så dersom du er en av dem som har en elvis i huset, så ta gjerne kontakt med menighetskontoret om du kunne tenke deg å stå litt i kiosken og samtidig få et inntrykk av hvordan en elvis - kveld fortoner seg.

Klubb delen av arrangementet varer hele kvelden, men fra klokken 18 er det korøvelse for de som er med i Elviskoret. Da løper de opp i menighetssalen og synger sammen med Margrethe. Og entusiasmen er stor i blant kor - elvisene. De har også en egen dansegruppe som begynner kl 1730.

Nede i ungdomskjelleren er entusiasmen ikke mindre. Her herjer man videre med stikkbball, singstar osv fram til klokken blir kvart på syv. Da stikker vi alle sammen

inn i kirken, hører en sang av koret. Så prøver vi å la stillheten senke seg og avslutter med Fadervår. Lydnivået er ekstatisk høyt hele kvelden og pulsen er høy både på deltakere og ledere.

Det er fantastisk å se hvor mye energi og glede det fins i disse elvisene våre. Og når alle er gått hjem, setter vi ledere oss ned, puster litt ut og kjenner litt på stillheten før vi muntert rusler hjem, mens vi nynner på en sang vi har hørt på singstar eller i elviskoret.

Målet vårt er å gi alle deltakerne en god opplevelse av å være elviser. Kanskje de oppdager at de hadde evner de ikke visste om, kanskje de får nye venner, som de treffer igjen når de begynner på ungdomsskolen, kanskje de også får oppleve at de har en Gud som elsker dem akkurat slik som de er.

Lørdag 3. desember var det Elvis-party med pizza og kjente Elvisaktiviteter i Norheim kirke. Da var det 97 Elviser fra hele Haugalandet som deltok og stemningen var høy. For Elvis er ikke bare noe som foregår i Norheim. Men KFUK-KFUM har Elvis klubber over hele landet. Vi i Norheim er også en del av KFUK-KFUM, og alle elviser som har meldt seg inn får muligheten til å delta på slike større arrangementer med redusert pris. Slik kan man også få nye venner utenfor menighetsgrensene.

Onsdag 7. desember hadde Elvis avslutning for høstmesteret med grøt og mandel.

På julekonserten, 18. desember i Norheim kirke, vil du få muligheten til både å se og høre elviskoret.

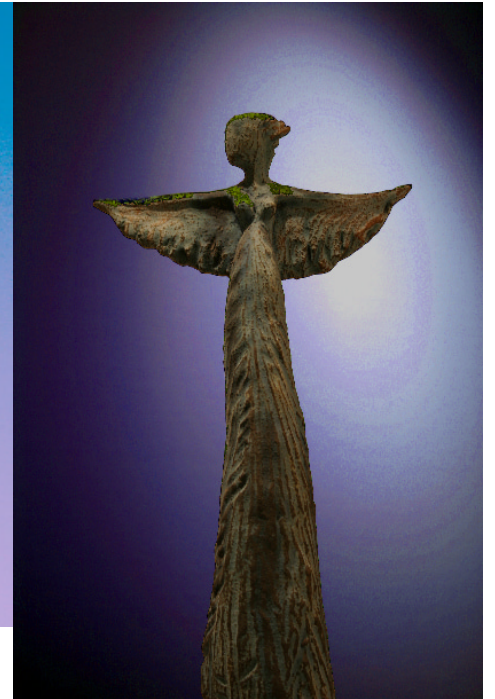
Vi starter opp igjen etter jul, onsdag 18. januar, og da er gamle og nye elviser hjertelig velkommen til nye sprell i klubb og kor.

*Med ett var engelen omgitt av en himmelsk hærs-kare,
som lovpriste Gud og sang:
”Ære være Gud i det høyeste, og fred på jorden, blant
mennesker som har Guds velbehag!”*

Men engelen sa til gjeterne: "Frykt ikke! Jeg kommer til dere med bud om en stor glede, en glede for hele folket."

En Herrens engel viste seg for ham i en drøm og sa: "Josef, Davids sønn! Vær ikke redd for å føre Maria hjem. "

Engelen sa til henne: "Frykt ikke, Maria! For du har funnet nåde hos Gud. Du skal bli med barn og få en sønn, og du skal gi ham navnet Jesus"

Da vismennene var dratt bort, viste Herrens engel seg for Josef i en drøm og sa: "Stå opp, ta barnet og moren med deg og flykt til Egypt."

Jeg er i Herrens hender
når dagen dør i vest.
Min synd jeg stilt bekjenner
for ham min høye gjest.
Han gir meg himlens nåde
og setter englevakt,
for natten han vil råde
med hellig guddomspekt
Erling Tobiassen 1932

*Layout: Trond Krogsæter
Trykk: Karmøy trykkeri*